

จดหมายฉบับแรกของโยฮัน

บทที่หนึ่ง

I. พระคำแห่งชีวิต

A. พระคำตั้งแต่เมื่อเดิมนั้น (ยนช. 1:1; ฮบ. 11:3; บพส. 33:6, 9; 148:5; ยส. 1:1-3; 2 ปต. 3:5; วว. 4:11)

1. เมื่อเดิมนั้นมีการสำแดงปรากฏของชีวิต

a. เมื่อเดิมนั้นในโยฮัน 1:1 เหมือนกับเมื่อเดิมนั้นใน เยเนซิศ 1:1

b. เมื่อเดิมนั้นใน 1 ยส. 1:1 อ้างอิงถึงเวลาที่พระเยซูทรง เริ่มต้นการปรนนิบัติ (ยส. 15:27)

2. อัครสาวกของพระเยซูสามารถได้ยิน, มองเห็น, พินิจดูพระองค์ อย่างใกล้ชิด อีกทั้งสามารถสัมผัสพระองค์ได้ (ยส. 20:26-29)

3. ถึงกระนั้นโยฮันไม่ได้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์, แต่กล่าวถึง “พระ คำแห่งชีวิต – ชีวิตนิรันดร์”

B. ชีวิตนิรันดร์นี้จะต้องสำแดงปรากฏออกและไม่อาจปิดซ่อนได้

1. ชีวิตนิรันดร์ได้สำแดงปรากฏอย่างครบสมบูรณ์ในชีวิตมนุษย์ ของพระเยซู

2. ชีวิตนิรันดร์ก็ควรสำแดงปรากฏอย่างครบสมบูรณ์ในผู้เชื่อและ ในคริสตจักรทั้งหลายของพระองค์ในซีโอน

3. เพื่อพระบิดาจะได้รับสง่าราศี

C. ชีวิตนิรันดร์นี้อยู่กับพระบิดา (ผู้เป็นแหล่งกำเนิด) และสำแดงปรากฏแก่เราในพระบุตร คือพระเยซูคริสต์

(1 ยส. 1:1-2; ยส. 1:1-4, 14, 16, 18; 10:30; 14:8-9)

1. พระเยซูทรงเสด็จมาเป็นความสว่างของโลก (ยส. 1:9-11; 8:12; 9:5; 12:46; มธ. 4:16)
2. พระองค์ทรงสำแดงพระเจ้าพระบิดาในโลก
3. ความครบบริบูรณ์ของสภาพพระเจ้าดำรงอยู่ในพระองค์ (กช. 2:9)
4. พระองค์ทรงเต็มด้วยพระคุณและความจริง, และในความครบบริบูรณ์ของพระองค์ เราทุกคนได้รับพระคุณซ้อนพระคุณ
5. เพื่อสำเร็จน้ำพระทัยพระบิดา (ฮบ. 10:5, 7-9; ยส. 4:34)
6. เพื่อนำมนุษย์มาถึงพระเจ้า (ยส. 14:5-7)

D. เพื่อนำพาสีทชนเข้าสู่การสามัคคีธรรมกับอัครสาวก, ซึ่งการสามัคคีธรรมที่แท้จริงเป็นการสามัคคีธรรมกับพระบิดา และพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 ยส. 1:3; ยส. 20:21)

II. พระเจ้าเป็นความสว่างและในพระองค์ไม่มีความมืดเลย (1 ยส. 1:5-10)

A. ความสว่างเป็นสภาวะของพระเจ้า

1. ความสว่างเป็นสิ่งแรกที่พระเจ้าตรัสให้เกิดขึ้นในเยเนซิส 1:3-5
2. แล้วในวันที่ 4 พระองค์ทรงตรัสให้ความสว่างต่างๆ เกิดขึ้น (ยนช. 1:14-19)
 - a. ดวงอาทิตย์เพื่อครอบครองกลางวัน

- b. ดวงจันทร์เพื่อครอบครองกลางคืน
 - c. ดวงดาวเพื่อเป็นหมายสำคัญ
3. แผ่นดินโลกในเยเนซิศ 1:2 อยู่ใต้การพิพากษาของพระเจ้าและอยู่ในความมืดมิดและความวุ่นวาย
4. มนุษยชาติที่ตกต่ำรักความมืดมากกว่าความสว่าง (ยฮ. 3:19)
- B. **ข้อเรียกร้องอันเข้มงวด**ในการสามัคคีธรรมกับพระเจ้าและซึ่งกันและกัน
- 1. ดำเนินอยู่ในความสว่างเหมือนบุตรแห่งความสว่าง - หลักฐานว่าภายในเรานั้นมีชีวิต
 - 2. ผู้ที่กล่าวว่าเขามีการสามัคคีธรรมกับพระองค์ แต่ดำเนินในความมืด ก็พุดมุสาและ**ไม่ประพฤติความจริง** (หลักฐานด้านลบ)
 - 3. เราไม่ควรสามัคคีธรรมใดๆกับความมืด หรือเข้าส่วนในการงานแห่งความมืด (รม. 13:12; อฟ. 5:11)
- C. ความสว่างของพระเจ้าเปิดโปงสภาพภายในเราที่มีวิสัยแห่งความบาปซ่อนอยู่
- 1. คนทั้งหลาย (ผู้เชื่อ) ที่กล่าวว่าเขาไม่มีบาป หรือไม่ได้กระทำบาป (1 ยฮ. 1:8; รม. 3:23)
 - a. พวกเขากำลังล่อลวงตนเองและอยู่ในความมืด
 - b. กระทำให้พระเจ้าทรงเป็นผู้ตรัสมุสา
 - c. **ความจริงไม่ได้อยู่ในพวกเขา**
 - 2. หากเราดำเนินในความสว่าง :
 - a. เราจะตระหนักว่าเราได้กระทำบาปหรือความผิด

- b. และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ พระบุตรจะชำระความบาปทั้งสิ้นของเรา (1 ยอ. 1:7; วอ. 1:5b; 7:14)

D. จำเป็นต้อง**สารภาพความบาปของเรา**

1. หากเราสารภาพความบาป พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะให้อภัยความบาปของเรา
2. และจะทรงชำระเราให้พ้นจากความอธรรมทั้งสิ้น

บทที่สอง

III. พระเยซูคริสต์ ผู้ชอบธรรม – ผู้ช่วยเหลือทูลขอและผู้ปล้ำพระอาชญาเพราะบาปของเรา

A. เหตุผลที่โยฮันได้เขียนจดหมาย คือ เพื่อ**ไม่ให้**เราหลงกระทำบาป

1. สิ่งนี้เปิดโปงการสอนที่ผิดๆ ในเรื่องการปราศจากบาปใดๆ อย่างสมบูรณ์
2. ความบาปได้ตัดเราออกจากการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า
3. และทำลายการสามัคคีธรรมระหว่างกันและกันของเรา

B. หากผู้ใดกระทำความบาป

1. พระเยซูคริสต์ ผู้ชอบธรรมเป็นเครื่องบูชาไถ่ความบาปและไถ่ความผิด – พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ได้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา (2 กอ. 5:21; ยอ. 8:46; ฮบ. 4:15; 7:26-27; 1 ปต. 2:22-24; 1 ยอ. 3:5; ยชย. 53:3-12)
2. พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือทูลขอพระบิดา (ดูโยฮัน 14:16, 26) – ทูลขอและวิงวอนเพื่อเราต่อเบื้องพระบิดาเสมอ (ฮบ. 7:25-27)

3. พระองค์ทรงเป็นการลบล้างบาปของเราและความบาปทั้งสิ้นของโลก- พระองค์จ่ายหนี้แทนเราและแบกรับการพิพากษาบนไม้กางเขนเพื่อให้เราคืนดีกับพระเจ้าพระบิดา
4. เพื่อฟื้นฟูการสามัคคีธรรมกับพระเจ้าและการสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน

C. ถิ่นรักษาบัญญัติของพระองค์

1. การถิ่นรักษาบัญญัติของพระองค์ (พระคำพระองค์) เป็น **หลักฐานว่าเรารู้จักพระองค์** (1 ยส. 2:3-6; ยก. 1:22; รม. 2:13)
 - a. ความรักของพระเจ้าก็สำเร็จครบถ้วน (กระทำให้ครบสมบูรณ์) ในผู้ันั้นอย่างแน่แท้ (ยส. 14:21)
 - b. เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจึงรู้ **(มีหลักฐาน)** ว่าเราดำรงอยู่ (อาศัย) ในพระองค์ : เมื่อเราประพฤติเหมือนกับที่พระองค์ทรงประพฤตินั้น
2. ผู้ใดที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์” แต่ไม่ได้รักษาบัญญัติของพระองค์ เป็นผู้มูสา และความจริงไม่ได้อยู่ในเขาเลย (1 ยส. 2:4, 22; 1:6; 4:20)

D. ความรัก – เป็นบัญญัติเดิมและเป็นบัญญัติใหม่

1. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสรุปบัญญัติสิบประการในพันธสัญญาเดิม (มธ. 22:36-40; มก. 12:28-31)
 - a. จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของเจ้า; และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง

- b. องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานบัญญัติใหม่ให้แก่เหล่าสาวก :
จงรักซึ่งกันและกันเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงรักเรา (ยฮ.
13:34-35; 1 ยฮ. 3:16, 23; สมต. 6:2)
2. บททดสอบว่าคริสเตียนอยู่ในความมืดหรือความสว่าง (1 ยฮ.
2:9-11)
- a. ผู้ที่เกลียดชังพี่น้องชายหญิง ยังคงอยู่ในความมืดจนถึง
เดี๋ยวนี้และดำเนินในความมืดเพราะความมืดได้ทำให้เขา
ตาบอดเสียแล้ว
- b. ผู้ที่รักพี่น้องก็ดำรงอยู่ในความสว่างและไม่มีเหตุให้เขา
สะดุด
- E. คริสตจักรเป็นบ้าน, ครอบครัวของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (1 ยฮ.
2:12-14; อฟ. 2:19; สมต. 3:26-28; 6:10)
1. เราเป็นบุตรของพระเจ้า, บังเกิดจากพระเจ้า (1 ยฮ. 3:1)
2. สิ่งที่สำคัญที่สุดในครอบครัวคือความรัก – ความรักระหว่างพี่น้อง
และความรักฝ่ายสวรรค์ (รม. 12:10; 1 ธก. 4:9; ฮบ. 13:1;
2 ปต. 1:7)
3. เราต้องรักและใส่ใจบุคคลในครอบครัวทั้งสามกลุ่ม : เด็กเล็ก,
คนหนุ่ม, และผู้อาวุโส
- F. คำเตือนสองประการจากอัครสาวกโยฮันผู้ชราใน 1 ยฮ. 2:15-19
1. **อย่ารักโลก** (1 ยฮ. 2:15-17) – การสำแดงปรากฏอีกด้านของ
ชีวิตนิรันดร์

- a. คริสเตียนไม่ได้เป็นของโลก เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ไม่เป็นของโลก (ยส. 15:19; 17:14-16; รม. 12:2; กซ. 3:1-2; ยก. 4:4)
 - b. ซาตานเป็นพระของยุคสมัยนี้ – โลกทั้งสิ้นตกอยู่ใต้อำนาจของมารร้าย (2 กธ. 4:4ก; 1 ยส. 5:19; ยส. 14:30) – อยู่ภายใต้การควบคุมของมัน
 - c. ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักของพระบิดาก็ไม่ได้อยู่ภายในผู้นั้น – เราเลือกได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น
 - i. โลก และต้นหาของโลกกำลังผ่านพ้นไป – ต้นหาของเนื้อหนังและของตา และความเย่อหยิ่งในชีวิต
 - ii. ผู้ที่ประพฤติตามน้ำพระทัยของพระบิดาจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์
2. คำเตือนเรื่องผู้ต่อต้านพระคริสต์ทั้งหลาย (1 ยส. 2:18-27) – หมายถึงสำคัญให้รู้ว่า เวลานี้เป็นเวลาสุดท้าย
- a. สอดคล้องกับคำเตือนของอัครสาวกเปโตรใน 2 เปโตร บทที่ 2
 - b. น้ำมันขลิบอันบริสุทธิ์ ที่เราได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้คุ้มครองป้องกันของเรา พระองค์จะสอนเราในทุกสิ่ง (ยส. 14:16-17, 26; 16:8-11, 13-14)
3. คำเตือนสติหนูนใจสองประการจากอัครสาวกโยฮันแก่บุตรของพระเจ้า (1 ยส. 2:28-29)
- a. เข้าสนิท (อาศัยและดำรงอยู่) ในพระองค์ – อย่าเคลื่อนย้ายออกไป (ยส. 15:4-8)

- b. การประพฤติตามชอบธรรมเป็นหลักฐานสำคัญของผู้
บังเกิดจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงชอบธรรม
(ดูเพิ่มเติมใน 1 ยฮ. 3:7)
- c. ความรักและความชอบธรรมกระทำการไปด้วยกัน

บทที่สาม

- IV. การสำแดงปรากฏของบุตรของพระเจ้า – ได้รับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่พระฉายาอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ (1 ยฮ. 3:1-3; ฮบ. 7:25; 1 ธก. 5:23-24; 2 กธ. 3:16-18; รม. 8:23; ฟป. 3:21; 1 กธ. 15:51-54)
- A. เราจะเป็นอย่างเหมือนพระองค์ เพราะเราจะมองเห็นพระองค์อย่างที่เราจะมองเห็นพระองค์ทรงเป็น (2 กธ. 3:17-18)
- B. วันนี้เราต้องชำระตนเองให้บริสุทธิ์ เหมือนอย่างที่เราจะมองเห็นพระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ (มธ. 5:8; ฮบ. 12:14; 2 กธ. 7:1; 2 ปต. 3:14)
- V. ความแตกต่างระหว่างบุตรของพระเจ้าและของมาร (1 ยฮ. 3:4-10)
- A. ผู้ใดที่อาศัยในพระองค์ไม่กระทำความบาป เพราะในพระเยซูไม่มีบาป (1 ยฮ. 2:6)
1. โยฮันไม่ได้สอนว่าผู้เชื่อไม่สามารถกระทำความบาป (see 1 ยฮ. 2:1-2; 1:8)
 2. ผู้ที่อาศัยอยู่ในพระองค์ไม่กระทำความบาป (1 ยฮ. 3:6)
 3. ผู้ที่บังเกิดจากพระเจ้าไม่สามารถกระทำความบาป (1 ยฮ. 3:9) – เพราะเมล็ดพันธุ์ของพระองค์อยู่ในผู้นั้น
 4. ผู้ที่ประพฤติชอบธรรมเป็นผู้ชอบธรรม เหมือนกับที่พระเจ้าทรงชอบธรรม
- B. ผู้ใดที่กระทำความบาป, ดำเนินชีวิตแห่งความบาป ก็เป็นของมาร เพราะมารเป็นผู้กระทำความบาปมาตั้งแต่เมื่อเดิมนั้น (1 ยฮ. 3:8, 10)
- a. ผู้ที่ไม่ประพฤติในความชอบธรรม
 - b. ผู้ที่ไม่รักพี่น้อง

VI. การสำแดงปรากฏเพิ่มเติมของบุตรของพระเจ้าและของมาร (1 ยส. 3:11-24)

- A. ลูกของมารก็เป็นเหมือนคายนผู้เกลียดชังและเป็นผู้ฆ่าน้องชาย (1 ยส. 2:9, 11; 3:12, 15; 4:20; ยส. 8:44) เพราะการของเขาชั่วแต่การของน้องชายนั้นเป็นความชอบธรรม
1. เหตุผลเดียวกันกับที่โลกเกลียดชังเรา
 2. ผู้ที่ไม่รักพี่น้องก็ยังคงอยู่ในความตาย
- B. บุตรของพระเจ้ารักซึ่งกันและกัน – ประการนี้เป็นเนื้อหาและบัญญัติของพระองค์ตั้งแต่เดิมมา
1. เหมือนกับพระเยซูคริสต์ผู้รักเราและวางชีวิตของพระองค์เพื่อเรา ดังนั้นเราจึงควรวางชีวิตของเราลงเพื่อพวกพี่น้อง
 2. ไม่รักเพียงแต่ถ้อยคำและลิ้น แต่ด้วยการประพฤติและความจริง
 3. กระทำในสิ่งที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระบิดา
 4. พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า (1 ยส. 3:24; รม. 8:16)
 5. ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นทำให้เรารู้ว่าเราอยู่ฝ่ายความจริง

บทที่สี่

VII. ทดสอบวิญญาณว่าเป็นของพระเจ้าหรือไม่ (1 ยส. 4:1-6)

- A. ผู้พยากรณ์เท็จมากมายได้เข้ามาอยู่ในโลกนี้ (2 ปต. 2)
- B. วิญญาณทุกวิญญาณที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาในรูปกายเลือดเนื้อ (เป็นบุตรมนุษย์) เป็นของพระเจ้า

- C. ทุกๆ วิญญาณที่ไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาในรูปกายเลือดเนื้อไม่ได้เป็นของพระเจ้า แต่เป็นวิญญาณของผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซึ่งในเวลานี้อยู่ในโลกแล้ว
1. เป็นวิญญาณของโลกและพูดเหมือนกับโลก
 2. โลกก็ได้ยิน
- D. เราเป็นของพระเจ้าและมีชัยชนะเหนือมัน
1. เพราะว่าพระองค์ผู้อยู่ในเรายังใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ในโลก
 2. ผู้ที่เป็นของพระเจ้าได้ยินเรา
- E. เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจึงรู้จักวิญญาณแห่งความจริงและวิญญาณแห่งความเท็จ

VIII. พระเจ้าทรงเป็นความรัก (1 ยส. 4:7-21)

- A. ตลอดทั้งหนังสือจดหมาย อัครสาวกโยฮันน์ย้อนกลับมาที่ประเด็นสำคัญของหนังสือ : “รักซึ่งกันและกัน” ; และเขายังแสดงให้เห็นถึง “การทดสอบ” (1 ยส. 4:7-8)
1. ความรักเป็นมาจากพระเจ้า : ทุกคนที่รักก็บังเกิดมาจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า (ยส. 1:12-13; 3:3-8; 1 ปต. 1:18-23)
 2. ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า
- B. หลักฐานแห่งความรักของพระเจ้าต่อเรา (1 ยส. 4:9-12)
1. ประทานพระบุตรมาในโลกเพื่อเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาเพราะความบาปของเราเพื่อให้เราดำเนินชีวิตโดยพระองค์ (ยส. 3:16)
 2. หากพระเจ้ารักเราเช่นนี้ เราก็ควรจะรักซึ่งกันและกันด้วย
 3. การรักซึ่งกันและกันเป็นการยืนยันว่าพระเจ้าดำรงอยู่ในเราและ **ความรักของพระองค์กำลังสำเร็จสมบูรณ์ในเรา**

- C. โดยพระวิญญาณของพระองค์ เรารู้ว่าพระเจ้าดำรงอยู่ในเราและเราอยู่ในพระองค์ (ที่พำนักของกันและกัน) (1 ยอ. 4:13-16)
1. หลักฐานที่สำแดงว่าความรักของพระองค์ได้สำเร็จสมบูรณ์ท่ามกลางเรา : เรามีใจกล้าในวันแห่งการพิพากษา (1 ยอ. 4:17-18)
 2. เช่นเดียวกับที่พระองค์อยู่ในโลก เราจึงอยู่ในโลกเช่นกัน (ฟป. 1:21a)
- D. โยฮันเน้นคำบัญชาของพระเยซูคริสต์อีกครั้ง (1 ยอ. 4:19-21): ผู้ที่รักพระเจ้าต้องรักพี่น้องของตนด้วย
1. ผู้ใดที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า”, และเกลียดชังพี่น้องของตน ก็เป็นผู้มูสา (1 ยอ. 4:20)
 2. เพราะผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่มองเห็นได้ ไม่สามารถรักพระเจ้าที่เขามองไม่เห็น

บทที่ห้า

3. ทุกคนที่รักพระองค์ผู้ให้กำเนิด จะรักผู้ที่บังเกิดจากพระองค์ (1 ยอ. 5:1-3)
4. หากเรารักพระเจ้า บัญญัติของพระองค์ก็ไม่น่าหนักใจ แต่เป็นความยินดีที่จะถือรักษาพระคำพระองค์

IX. ความเชื่อ, ซึ่งให้เราบังเกิดจากพระเจ้า, มีชัยชนะต่อโลกแล้ว (1 Jn 5:4-5)

A. ความเชื่ออันล้ำค่าที่เราได้รับจากพระเจ้าเป็นความเชื่อของพระเจ้า
(มก. 11:22; 2 ปต. 1:1)

1. ความเชื่อเป็นสภาวะอันแท้และฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ทรงเรียก
สิ่งที่ไม่ให้มีขึ้น

2. ความเชื่ออยู่ในวิญญาณของเรา (2 กธ. 4:13)

B. โดยความเชื่อ เราบังเกิดจากพระเจ้า และชีวิตของพระบุตร พระเยซู
คริสต์ ผู้มีชัยชนะต่อซาตานและโลกนี้ได้เข้าสู่ในวิญญาณของเรา
(ยส. 3:6; 12:31; 16:33; 1 ยส. 4:4; รม. 8:37; ฮบ. 2:14)

1. ผู้ที่เชื่อ (πιστεύω) ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้ามี่ชัยชนะ
ต่อโลกแล้ว

2. คำว่า “เชื่อ” ที่ใช้ในพระคัมภีร์ไม่ใช่ความเชื่อที่ใช้สติปัญญาทำ
ให้เข้าใจว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า แต่เป็นการยืนยัน
ภายใน, การให้อำนาจ, เข้าใจ และมอบตัวเองต่อพระองค์ ผลที่
ตามมาคือ การบังเกิดใหม่ ทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า

C. คริสเตียนดำเนินและมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ

X. พยานของพระเจ้าต่อพระเยซูคริสต์ พระบุตรพระองค์ (1 ยส. 5:6-
13)

A. น้ำ, โลหิต และพระวิญญาณ (1 ยส. 5:6)

B. มีสามสิ่งที่เป็นพยานในสวรรค์ : พระบิดา, พระคำ, และพระ
วิญญาณบริสุทธิ์; และทั้งสามสิ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (1 ยส. 7) –
พระคำข้อนี้ไม่ได้อยู่ในคำจารึกเก่า

C. มีสามสิ่งที่เป็นพยานบนโลก : พระวิญญาณ, น้ำ และพระโลหิต ; ทั้ง
สามสิ่งนี้สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (1 ยส. 5:8)

1. โยฮันบัพติศโตได้เป็นพยานในโยฮัน 1:29-34; มธ. 3:13-17
 2. พยานของโยฮัน (ยฮ. 19:33-35; 20:20, 25, 27)
- D. หากเรายอมรับพยานจากมนุษย์ พยานจากพระเจ้าก็ยิ่งใหญ่มากกว่านั้น
1. ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีพยานในตัวเขา
 2. ผู้ที่ไม่เชื่อพยานของพระเจ้ากระทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสมุสา
- E. สิ่งนี้คือพยาน : พระเจ้าได้ประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราและชีวิตนี้อยู่
ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต

XI. บทสรุป (1 ยฮ. 5:14-21)

“และเราทั้งหลายรู้ว่าพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาแล้ว และได้ทรง
ประทานความเข้าใจแก่เรา เพื่อให้เรารู้จักพระองค์ผู้เที่ยงแท้ (ความจริง)
และเราทั้งหลายอยู่ในพระองค์ผู้เที่ยงแท้ (ความจริง) นั้น คืออยู่ในพระ
เยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ นี่แหละเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ และเป็นชีวิ
ตนิรันดร์ ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย จงระวังรักษาตัวไว้ให้พ้นจากรูปเคารพ เอ
เมน”

A.